

Tato práce se zabývá variabilitou trvání segmentů ve čtených textech českých a britských mluvčích angličtiny. Variabilita v trvání segmentů byla v řeči tří českých a tří britských mluvčích zkoumána z hlediska příslušnosti k jednotlivým vokalickým a konsonan-tickým třídám segmentů a dále byl zkoumán i vliv přízvuku a hranice promluvového úseku. V řeči českých mluvčích byly pozorovány následující tendence. Jednak se českým mluvčím nedařilo zcela postihnout rozdíly v trvání mezi jednotlivými třídami samohlásek a jejich dlouhé samohlásky byly tedy o něco kratší než u britských mluvčích. Dále samohláskám českých mluvčích částečně chyběl potřebný kontrast daný rozdílem v trvání v přízvučných a nepřízvučných pozicích. A z hlediska vlivu hranice, jak samohlásky tak i souhlásky českých mluvčích nedosahovaly takového stupně prodloužení v poslední slabice promluvového úseku, ke kterému docházelo u mluvčích britských. Teoretická část práce se zabývá dvěma hlavními tématy. Prvním je cizinecký přízvuk s ohledem na stupeň přízvuku, jeho objektivní i subjektivní srozumitelnost a také na jeho důsledky pro komunikaci a na faktory, které mohou ovlivnit jeho míru. Druhá část pojednává o temporální doméně řeči vzhledem k trvání segmentů v češtině a angličtině a oblasti rytmu. Zmiňuje se též o významnosti trvání v percepci a krátce pojednává o vlivech, které by měly segmentální trvání ovlivňovat. Práce neopomíná ani téma českého přízvuku v angličtině a důležitosti trvání v cizím jazyce. Cílem této práce je přispět k ucelenějšímu popisu české angličtiny a pomoci identifikovat správnou oblast, na kterou by se měla výuka anglické výslovnosti v českém kontextu zaměřit.